

بررسی صید صدف مرواریدساز محار *Pinctada radiata*

در صیدگاههای بندرهای مقام و نخلو

(ناحیه غربی استان هرمزگان)

مهندس عبدالصمد جهانفر

مؤسسه تحقیقات و آموزش شیلات ایران

بخش تنفس و پرورش، ایستگاه تحقیقات شیلاتی نرمندان خلیج فارس - بندرلنگه، صندوق پستی ۱۴۱۶

چکیده

میزان صید صدف محار *Pinctada radiata* و استحصال مروارید، در مناطق بندر مقام و نخلو در طی تابستان ۱۳۷۳، مورد بررسی و مشاهده قرار گرفت. مجموع کل صید انجام گرفته در سال مذکور به ۲/۳ میلیون عدد (۱۸۵ تن)، با ارزش تقریبی ۶۴ میلیون ریال رسید. از بررسی ۲۰۰۰۰ عدد صدف مروارید ساز، تنها ۵۶۱ عدد صدف (٪۰/۸)، واجد مروارید بوده و تنها ۱۴٪ کل مرواریدهای بدست آمده، دارای ارزش اقتصادی (میلی متر^۳) بودند. اندازه (DVM) اغلب صدفهای صید شده در دامنه ۷۰ تا ۸۰ میلی متر قرار داشت.

رابطه بدست آمده بین طول صدف (DVM) و وزن آن، نمایی بوده و هیچگونه ارتباط معنی داری بین اندازه صدف و اندازه مرواریدهای استحصالی از آنها، بدست نیامد.

نتایج بررسی تعداد ۲۰۰۵۳ عدد صد صید شده در جدول ۱ آمده است. از مجموعه صدفهای بررسی شده تنها ۵۶۱ عدد صد (۸/۲٪) حاوی مروارید بودند. جالب اینجاست که بررسی جداگانه هر گروه از صدفهای نیز همین نتیجه را بیان می‌کند. تقریباً ۸۶٪ مرواریدهای بدست آمده به علت ریز بودن (میلی‌متر ۳<)، قادر ارزش اقتصادی قابل توجه بودند (شکل ۳).

جدول ۱ : اطلاعات مربوط به صدفهای مروارید دار شامل تعداد، اندازه، محل، رنگ و شکل مرواریدهای طبیعی استحصال شده

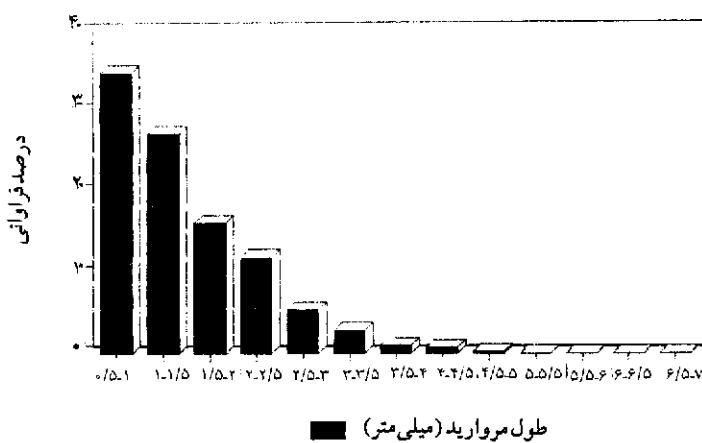
(A:۰/۵-۱	میلی‌متر ۱/۵-۱	C: ۱/۵-۲	میلی‌متر ۲-۲/۵
E:۲/۵-۳	میلی‌متر ۳-۳/۵	G: ۳/۵-۴	میلی‌متر ۴-۵/۰

مرور ارد								صدفهای بررسی شده مرواریددار	گروه صدفهای (DVM) (میلی‌متر)
شکل		رنگ		محل		اندازه			
۴	۰	۳	۰	۱	۶	۰	۷	A	
۷	۱	۱۵	۰	۱	۲۲	۳	۲۰	B	۱۹
۱	۰	۶	۰	۰	۷	۱	۶	C	۶۸۲
۰	۱	۱	۰	۰	۲	۱	۱	D	۹۰-۱۰۰
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	E	
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	F	
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	G	
۹۴	۰	۲۹	۱	۱	۱۲۱	۱۱	۱۱۲	A	
۶۲	۹	۰۱	۰	۸	۱۴۴	۲۴	۱۲۸	B	۱۳۱
۲۶	۰	۲۲	۰	۳	۴۵	۸	۴۰	C	۴۶۸۲
۲	۲	۵	۰	۲	۷	۴	۵	D	۸۰-۹۰
۰	۱	۱	۰	۱	۱	۱	۱	E	
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	F	
۱	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۱	G	
۸۰	۱	۰۶	۰	۷	۱۳۰	۴۰	۹۷	A	
۹۵	۱۱	۱۲۵	۸	۱۰	۲۱۳	۹۸	۱۳۳	B	۳۰۱
۲۴	۱۰	۶۷	۱	۱۰	۹۵	۷۰	۳۶	C	۱۰۷۵۸
۳	۰	۳	۰	۴	۲۲	۱۰	۱۱	D	۷۰-۸۰
۳	۱	۲	۱	۰	۵	۶	۰	E	
۱	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۱	F	
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	G	

ادامه جدول ۱:

مروارید										صدفهای بررسی شده مرواریددار	صدفهای اندازه	گروه صدفها (DVM) (میلیمتر)	
شکل		رنگ		محل		خدمات		تعداد					
۵۶	۰	۴۸	۰	۳	۱۰۱	۱۶	۸۸	A	۱۰۱	۳۶۱۰	۶۰-۷۰		
۷	۲	۳۸	۰	۶	۴۱	۲۲	۲۵	B					
۲	۳	۱۴	۰	۴	۱۵	۱۰	۹	C					
۰	۰	۲	۰	۰	۲	۲	۰	D					
۰	۰	۲	۰	۰	۲	۲	۰	E					
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	F					
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	G					
۰	۰	۱	۰	۱	۰	۰	۱	A	۹	۳۲۱	۵۰-۶۰		
۰	۰	۵	۰	۱	۴	۳	۲	B					
۰	۰	۲	۰	۰	۲	۱	۱	C					
۱	۰	۰	۱	۰	۰	۱	۰	D					
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	E					
۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	F					
۰	۰	۰	۰	۱	۰	۰	۰	G					

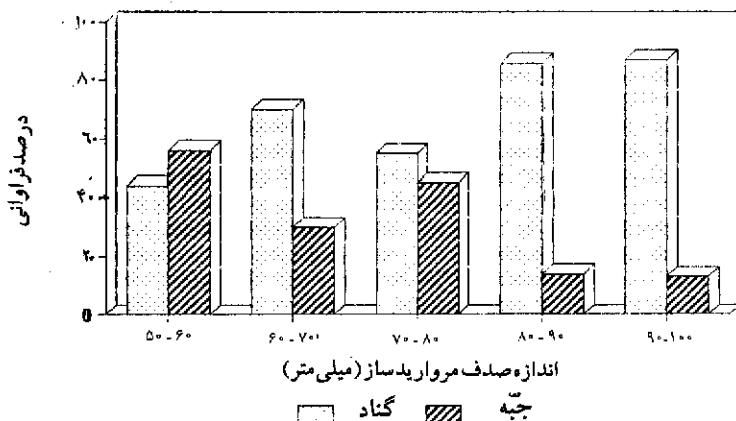
شکل ۳: ساختار طولی (میلیمتر) مرواریدهای استحصالی طبیعی، از صدفهای مرواریدساز زیستگاه نخلو

تعداد مرواریدهای بدست آمده از غشای تخمدان در مقایسه با جبهه صدف بیشتر بوده و با افزایش اندازه صدف، درصد مرواریدهای موجود در غشای تخمدان نیز، بطور چشمگیری زیادتر می‌شد (شکل ۴). همچنین درصد بسیار بالایی از مرواریدها، سفید رنگ بوده (۹۳ درصد) و درصد باقیمانده توأم با رنگهای مختلفی بودند. از نظر شکل ظاهری، تقریباً نیمی از مرواریدها گرد (۴۸ درصد) و نیمی هم بی‌شكل بودند.

هیچگونه رابطه معنی‌داری بین ارتفاع صدفها (DVM) و قطر مرواریدهای بدست آمده از آنها وجود نداشت.

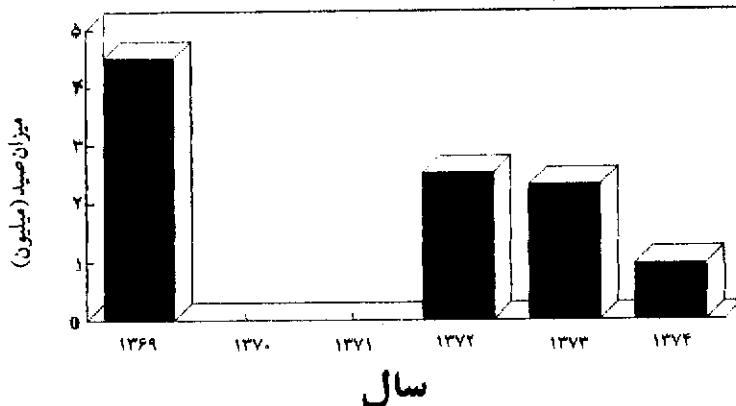
این مطالعه نتیجه جالبی را ارائه می‌دهد، که در آن گروههای مختلف صدفهای برسی شده (از نظر اندازه)، دارای درصد ثابت ۲/۸ درصد مروارید بودند و افزایش اندازه صدفها، افزایش حضور مروارید را در پی‌نداشت.

شکل ۴: درصد مرواریدهای استحصالی از تخمدان و جبهه صدفهای مروارید ساز محار
(در گروههای مختلف صدف)

بحث

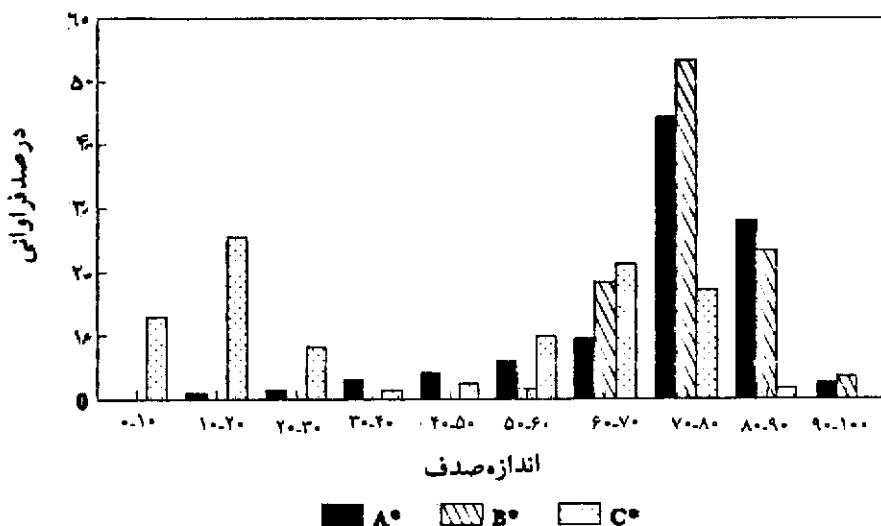
صيد صدف در سواحل ایرانی خلیج فارس توسط ایستگاه تحقیقات شیلاتی نرمندان خلیج فارس، مدیریت می‌شود. عموماً با مطالعه اولیه زیستگاهها (مناطق مستعد)، مناطقی که از سطح قابل قبولی از نظر تراکم و اندازه صدفها برخوردار است، جهت آزاد سازی صید اعلام می‌گردد. براساس توصیه‌های متخصصان، همواره ۲۰ درصد جمعیت قابل برداشت زیستگاههای صدف، باید مورد بهره‌برداری قرار گیرد تا صدهایی به زادآوری جمعیت موجود، وارد نشود (گفتگوهای شخصی با دکتر ژوف موہان، ۱۳۷۳). در راستای همین سیاست سعی شده است که طی سالیان اخیر نسبت به کاهش روند فشار صید در صیدگاههای صدف مرواریدساز اقدام شود. شکل شماره ۵ تأیید کننده این مطلب است. بالاترین صید، مربوط به سال ۱۳۶۹، با میزان صید ۴/۵ میلیون عدد و کمترین مربوط به سال ۱۳۷۴ با رقم ۹۷۰۰۰ عدد صدف می‌باشد. توقف صید صدف در سالهای ۱۳۷۰ و ۱۳۷۱ به منظور ایجاد فرصت مناسب جهت بازسازی ذخایر و همچنین بررسی وضعیت زیستوده (Biomass) و تراکم زیستگاههای مورد استفاده در این مناطق بوده است.

شکل ۵: میزان صید سالیانه صدف مروارید ساز محار *P. radiata* در صیدگاههای مقام، نخلو و لاوان

بررسیهای انجام شده بر روی وضعیت ساختار جمعیتی صدف در نخیلو در سه مرحله قبل از صید، زمان صید و زمان بعد از صید الگوی تک مدی را نشان می‌دهد که در آن افراد بزرگتر از ۷۰ میلی‌متر، قسمت غالب جمعیت را به خود اختصاص می‌دهند (شکل ۶). بنظر می‌رسد که با کنترل حجم صید در خلال فصل صید از برداشت بی‌رویه و غیر معقولانه صدفهای قابل صید جلوگیری شده است که نمودار گویای این مطلب است.

شکل ۶: ساختار جمعیتی صدفهای زیستگاه نخیلو، در تابستان ۱۳۷۳

* A : ساختار جمعیتی صدفهای زیستگاه نخیلو، قبل از فصل صید

* B : ساختار جمعیتی صدفهای زیستگاه نخیلو، فصل صید

* C : ساختار جمعیتی صدفهای زیستگاه نخیلو، بعد از فصل صید

طبق بررسیهای Chellam در سال ۱۹۸۸ و Wada در سال ۱۹۹۱، صدفهای با اندازه ۷۰ میلی‌متر به بالا، در رده سنی سه ساله (3^+)، قرار دارند. لذا با مراجعه به شکل ۱ پی‌می‌بریم که صدفهای صید شده اغلب در این گروه سنی قرار داشتند. این در حالی است که صدفهای صید شده در کویت اغلب در گروه سنی بین ۱ و 5^+ (کمتر از یکسال و یکسال) قرار داشته‌اند (Almatar, 1993).

بررسیهای قبلی نشان می‌دهد که حجم صدفهای رده سنی یکساله و دو ساله در زیستگاه نخیلو، در مقایسه با جزایر لاوان بسیار کمتر می‌باشد (جهانگرد و روستاییان، ۱۳۷۴) که شاید ناشی از کندی میزان نشت اسپات باشد. اصولاً میزان نشت اسپات در تعادل مرگ و میر جمعیت (که ناشی از عوامل مختلف از جمله صید است)، در دراز مدت، مؤثر می‌باشد. معندها کاهش جمعیت زمانی رخ می‌دهد که صید بی‌رویه صورت گرفته باشد (Sinderman, 1968) و در شرایطی که صید، عامل اولیه مرگ و میر باشد، جمعیتهای مورد نظر باید با تمهدیات حفاظتی بیشتری مورد مدیریت قرار گیرند (Powell, et al. 1994). با توجه به این مهم، نیاز به بررسیهای بیشتری در خصوص میزان نشت اسپات (recruitment) در زیستگاه نخیلو احساس می‌شود.

طبق آمار صید موجود در کشور کویت، میزان CPUE برای صیادان پمپ‌دار صدف معادل ۳۷ کیلوگرم می‌باشد (Almatar, 1993)، درصورتیکه این میزان برای غواصان مشابه ایرانی برابر با ۵۴ کیلوگرم می‌باشد. بالا بودن میزان CPUE در ناحیه ایرانی، ممکن است به تراکم بالاتر صدفهای موجود در این زیستگاه بستگی داشته باشد. طبق بررسیهای اولیه تراکم صدف در زیستگاه نخیلو، در حدود $3/6$ تا $68/4$ عدد صدف بر مترمربع برآورد شده است (جهانگرد و روستاییان، ۱۳۷۴)، در حالیکه این تراکم در کویت برابر با $4/16$ تا $50/0$ عدد صدف بر مترمربع بوده است (Almatar, 1994)، که این می‌تواند مؤید مطلب بالا باشد. این مطالعه، هیچگونه رابطه معنی‌داری را بین اندازه صدف و اندازه مرواریدها، نشان نمی‌دهد. این امر یافته‌های سایر محققین نظیر Almatar (1994) در کویت را تائید می‌کند. نتایج حاصل از این بررسی نشان داد که میزان استحصال مروارید طبیعی، رقم بسیار ناچیزی را شامل می‌شود، بطوریکه از هر 10000 عدد صدف، تنها 14 عدد، واحد مروارید با ارزش اقتصادی (میلیمتر 3^+) و قابل استحصال بودند. بقیه مرواریدها ارزش اقتصادی چندان

نداشته و عموماً تحت عنوان "خاکه" شناخته می‌شوند.

همین نتایج، استعداد ژنتیکی بسیار بالای صدفهای ناحیه مذکور را در تولید مراوریدهای

Almatar, M.S., 1993. Observations on the pearl oyster fishery of Kuwait. Journal of shellfish research. Vol. 12, No. 1, 35 - 40

Almatar, M.S., 1994. The current fishery, population density, and culture feasibility of pearl oyster, *pinctada radiata*, in Kuwait waters. Pearls, 94. International pearl conference and exposition - Hawaii. Technical Forum Abstracts

Bowen, R. Leb. 1951. The pearl fisheries of the Persian Gulf, Middle East Journal. Vol. 5, No. 2, 161-180

Chellam, A., 1988. Growth and Biometric relationship of pearl oyster *pinctada fucata* (Gould). Indian Journal Fish., Vol. 35, No.(1), 1-6

Lorimer, J.c., 1915. Gazetteer of the Persian Gulf. Appendix C. The pearl and mother - of - pearl fisheries of the Persian Gulf. In : observation on the pearl oyster fishery of Kuwait. Journal of Shellfish Research. Vol. 12, No. 1, 35-40

Numaguchi, K., 1992. Growth and physiological condition of the Japanese pearl oyster, *Pinctada fucata martensii* in Ohmura Bay, Japan. Journal of shellfish research. Vol. 13, No. 1, 93-99

Powell, N. ; Hofman, E. and klink, M., 1994. Modeling oyster populations. IV. Rates of mortality, population crashes and management. Fishery Bulletin. Vol. 92, No. 1, 347-373

Sinderman, C.J., 1968. Oyster mortalities, with particular reference to Chesapeake Bay and Atlantic coast of North America. In : Powell, n. Modeling oyster population. Fishery Bulletin. Vol:92, No. 1, 347-373

Wada. T.k., 1991. Estuarine and marine bivalve mollusc culture. CRC Press, INC. USA. pp: 245-249

Wellsted, J.R., 1938. Travels in Arabia. In: sheepard, C. : A. Pricers (eds.). Marine